మగతజీవి చివరి చూపు

ఆరోజుకి, ముసురుపట్టాక మూడురాత్రులు గడిచాయి. సూర్యరశ్మి కోసం ప్రాణాలు తల్లడిల్లుతున్నాయి. కాంతమ్మ పాకల్లో నీళ్లు నిలిచి, సామాన్లు పైకి తేలుతున్నాయి. బోషాణం పెట్టి సగందాకా నీళ్ళల్లో వుంది. తెల్లవారి ఏకొద్ది సేపో వెల్తురు చిమ్మినా మళ్ళా నల్ల మేఘాలు ఆకాశాన్ని మూట కట్టినట్టు నలుప్రక్కలా చుట్టకున్నాయి. కాంతమ్మ గుండెపై రాయిపడినట్టువుంది. ఐదేళ్ల సుందరి కన్ను తెరవకుండా పడివుంది. వళ్లు వేడితగ్గినా పిల్ల కదలకుండా పడివుంది. పాపిష్టి దాన్ని ఎందుకు కొట్టినట్టు! తన దరిద్రానికి పసిదాన్ని నిందిస్తే అది ఏంచేస్తుంది - అని బాధ పడుతోంది కాంతమ్మ. మోకాలి లోతు నీళ్ళల్లో నిల్చుని గోపయ్య. కాంతమ్మగోరో అంటూ కేకలు పెడుతున్నాడు. నీళ్ళల్లోకి దిగటం ఇష్టంలేక ఏందుకని బోషాణం పైనించే అడుగుతోంది.

ఎవరో వెంకటేశులు అంటండీ మీ కోసం వచ్చారంట. పెద్దింట్లో వుండారు. మీ యల్లుడుగారు మిమ్మల్ని పిల్చుకరమ్మంటుండారు. నేను పోతుండా అని గోపన్న అరవటం దూరమువుతోంది.

వెంకటేశ్వర్లు పేరువినగానే వళ్ళు అంతా నీరుకారినట్లు అయింది. మళ్ళా ఇక్కడికి ఎల్లావచ్చాడన్న ఆశ్చర్యంతో మనస్సు కొంతసేపు మొద్దుబారింది. పక్కనవున్న సుందరి మొహంలో వెంకటేశ్వర్లు కనిపించాడు. వుద్రేకంతో పిల్ల పీక పిసకపోయి తన తప్పు తెల్సుకుని వెనక్కి జరిగి కూర్చుని మోకాళ్లపై తలెట్టుకుంది. గతంలోకి మనస్సు వెడుతోంది. ఎంతకాదు అనుకున్న ఆలోచనలు పెద్దపెద్ద ఆకారాలతో ఎదుట నిలుస్తున్నాయి పిల్ల పుట్టుకల ముందుకి వెళ్ళింది మనస్సు.

ఆరోజు ఇల్లాగే వున్నపళంగా కుండపోతగా వర్షం కురుస్తోంది. గాదిదొడ్లో తల ఆరపెట్టుకుంటూ పంచలో మంచము చాటుగా ముక్కాలిపీటమీద కూర్చుని వర్షముధారలతో చూపుకలిపి కిందకీపైకీ చూస్తోంది. మబ్బుల్లో దాగిన నీరెండ మబ్బుల్లోనే దాక్కుని చీకటిని మబ్బులన్నీ కప్పినట్లు, చుట్టూ నల్లగా చీకటిదిగుతోంది. జుట్టు పైకి మడిచికట్టి కొంగు నెత్తిపైకి లాక్కుంటోంది.

పదిబారల పెరడు దాటితేగాని ఇంట్లోకి వెళ్ళలేదు. తల మళ్ళా తడుస్తుందేమో. పోనీ కొంచెము వెలిశాక వెళ్లవచ్చు అనుకుని పీటమీద చతికిలపడింది.

గాదివెనక ఏమిటో కదిలినట్టు అయింది. భయంతో కాళ్లుకూడా పీటపైన పెట్టుకు ముడుచుకు చుట్టూ చూస్తోంది. ఎవరో కళ్లు మూస్తున్నారు. గట్టిగా అరిచింది. వర్షపుహోరు గోడలానిల్చి అరుపుని బైటకి వెళ్లనివ్వలేదు.

అరవకు నేనే- అంటూ వెంకటేశ్వర్లు ఇకిలిస్తూ జరుగుతున్నాడు.

ఛీ అంటూ విదిలించి పరుగుపెట్టింది. చీకట్లో మంచం కోడు తగిలి కిందపడింది.

నామాట వినకుండావెడితే యింతే అవుతుంది. చీకట్లో తడుముకుంటూ వచ్చిన వెంకటేశ్వర్లుచేతిలో యిరుక్కుంది. ఎంతో బతిమాలింది. తిట్టింది. గిల్లింది. మొండిఘటం ఛీ అసహ్యంతో వళ్లు జలదరించికళ్లు మూసుకుంది.

ఏం నీక్కాబోయేభర్త నాకంటే చిన్నవాడేం కాదులే, అయితేమానె, అల్లుడు ఇంట్లోనే వుంటాడుట, నీ కళ్ళతో కట్టేస్తావు మనసుని. ఇంకా ఏదో చెబుతూనేవున్నాడు. దూరంగా వర్షంలో మసగ్గా దీపపుకాంతి కదులుతూరావడం చూసి గాదివెనక్కి తప్పుకున్నాడు వెంకటేశ్వర్లు . ఇంట్లోకి వెళ్లకుండా నూతిలో దూకాలనిపించింది కాంతానికి. అంతదూరం నించే అమ్మాయి అని తండ్రిగొంతు వినపడగానే కొంగుకప్పుకు వర్షంలో తడుస్తూ యెదురెళ్లింది. తడుస్తూంటే మనస్సు కొంత తేలికయినట్టు తోస్తోంది. ఇదివరకు వానంటే భయం, చినుకుల పడితే ఏవో ముళ్లుగుచ్చుకున్నంత బాధగా అనిపించేది. వంట వసారాలో తల్లి ఎదురుచూస్తోంది. పిచ్చిమొహము, వానకి జడిసి గాదిదొడ్లో వుండిపోయినట్టు వుంది.

తల అంతా తడుపుకున్నవా. అత్తయ్యని తుడవమను. ఆ మొహమంతాకాటిక అల్లా పూసుకున్నవేమిటి! భూతక్కి బొమ్మలా, అంటోంది. అమ్మని తప్పించుకు సావిడిలోకి తప్పుకుంటూ, తలనొప్పి అని వంకపెట్టి వెళ్లి పడుకుంటే బామ్మ సొంటి గంధం తీసుకువచ్చి గట్టిగా పట్టు వెయ్యటం తెల్లవార్లు కంటిమీద కునుకులేకుండా మంట పెడుతూనే వుంది.

బయట వర్షపుగాలి ఎంత చల్లగా వేస్తున్న వళ్లు మండటం తగ్గలేదు. ఎప్పుడో కునుకుపట్టింది.

సూర్యభగవానుడు కడిగిన అద్దంలా స్వచ్ఛంగా మెరిసిపోతూ తూరుపుకొండలపైకి ఎగబాకుతూ కాంతిని వెనక్కినెట్టి, వేగంగా గమ్యం కోసం వెతుక్కుంటూ ముందుకివస్తున్నట్టు, కళ్ల ఎదట నిల్చి అంతలోనే జరిగి ముందుకి వెళ్లిపోయాడు. కాంతానికి వళ్ళు అంతా నొప్పులు. జ్వరం వచ్చినట్టువుంది. నిన్న వానలో నడిసిందాయె చెయ్యేసి చూసి అంటోంది.

రెండురోజుల్లో జ్వరం తగ్గింది. లేస్తే కళ్ళు తిరగటం, ఏదో కడుపులో దేవటం తగ్గలేదు. పైత్యం ఎక్కవయింది. అంటూ బామ్మ మాత్రలు చేసి వేసింది. గుళ్లోకి సాయంకాలానికే అంతా వెళ్ళిపోయారు. చిన్న మేనత్తని సాయం పెట్టారు తనకి. దొడ్డి కిటికీలోంచి కాయితాలుచుట్టి ఎవరో వేస్తున్నారు. అన్నీ మేనత్త వడిలో పడుతున్నాయి. ఏమిటే అవి అంటూ ఇప్పబోయింది. చూస్తానంటూ తీసుకొని అన్నీ అటే పడేసింది కాంత.

వెంకటేశులు పెరట్లోకి రమ్మనమని సైగచేస్తున్నాడు.

ఇంతలో భజంత్రీలని తీసుకు పల్లకిని వెంటబెట్టుకు తల్లి వచ్చింది.

కాంతానికి మొదట ఈ పెళ్ళి అంటే ఇష్టంలేకపోయినా వెంకటేశ్వర్లుకి దూరంగా వుండవచ్చునన్న ఆనందం వకటి కలిగింది.

తండ్రిని కూడా ఈ పెళ్లి సుతారమూ ఇష్టం లేదు. తల్లి అయినా పెళ్ళికొడుకుని ముందు చూసివుంటే వప్పుకునివుండేది కాదేమో, ఎల్లాగయినా ఆడప్లిలతరపు బందువుల పక్కకి జరిగి కళ్లు వత్తుకుంటున్నారు. పెళ్ళికుదిర్చిన పెద్ద చిందులు తొక్కుతున్నాడు. ఏమయిందింట. నిక్షేపంలాంటి సంబంధం? చిల్లిగవ్వ కట్నం లేకుండా వచ్చింది. బోలెడు ఆస్తివుంది తెలుసా? అంటూ పళ్లు కొరుకుతున్నాడు బామ్మపైన.

తంతు పూర్తవగానే ప్రయాణాలు అవమనితొందరపడుతున్నాడు అటనుంచివచ్చిన పురోహితుడు. మర్నాడు గాని పంపమని బామ్మ ఎదురుతిరగటంతో కొంచెము స్థిమితపడ్డాడు పురోహితుడు.

ప్రయాణంలో తోడుగా చిన్నమేనత్తని పంపారు. పెళ్లి కూతురికి వచ్చిననాడు ఇచ్చిన విడిదే ఆపాక. ముందు కొంచెము కష్టంగా వున్నా నెమ్మదిగా అలవాటయింది.

మేనత్త నెమ్మదిగా పనివాళ్ళదగ్గర ఆరాతీసి తెల్సుకుంది. ముందున్న మేడా, భూమి, కూతురుపేర పెడితే కాని ఈ పెళ్ళికి వప్పుకోలేదట - మొదటి సంబంధం వేపు బంధువులు. ఆమాటవిన్న మేనత్తకి వర్షంకంటే ఎక్కవగా కంటిధారలు జారుతున్నాయి. కాంతానికి ధైర్యంచెప్పి వెళ్లిపోయింది. ఆ పాకలో అప్పటికేవున్న సామాన్లలో బోషాణం ఒకటి. విరిగిన మంచాలు చెక్క పెట్టులతో వారగా వున్న వాటిజోలికి అట్టే ఎవరూ వెళ్లరల్లేవుంది దుమ్ముపడివున్నాయి. కాంతం వచ్చిన రెండురోజులకి ఒకసారి కూతురువచ్చి చూసి వెళ్ళింది. మరో రెండురోజులకి అక్కడికి రమ్మని కబురుపెడితే వెళ్లింది. అల్లుడు తన్నెంతో ఆదరంగా పలకరించడం చూసి కూతురుమొహం ముడుచుకుంది.

ఆరాత్రి ముసలాయన చాలా కోపంతో వచ్చాడు. అసలు అక్కడికి ఎందుకెళ్ళావు? ఈసారి వెడితే డొక్కచీల్చేస్తానంటూ వచ్చి మంచంమీద కూలపడ్డాడు. కాంతానికి అర్థం కాక చూరుకింద కెళ్ళి కూర్చొని పెద్దింటిదీపాలకేసి చూస్తోంది. ఏమిటి అటు చూస్తున్నావు అప్పుడే అటుపడింది నీ దృష్టి అంటూ కాంతం రెక్కపుచ్చుకు ఈడ్చుకువచ్చాడు లోపలికి.

ఎందుక్కోప్పడుతున్నడో అర్థంకాక పోయినా ముసలాయనమీద జాలేసింది కాంతానికి. ఆ పాకలో ఆరభసలో ఏళ్ళు జరక్కపోయినా నెలలు గడిచాయి. వేసంగి ఎండలో పొలం వెళ్లి వచ్చిన ముసలాయిన సంధ్యవేళ మల్లా తగూపెట్టుకున్నాడు. ఇప్పుడు నిజంచెప్పు, నీకు వాడితో... అంటూ పెద్దింటికేసి చూపెట్టి అడుగుతున్నాడు. కాంతం కళ్ళు అప్పచెప్పి చూస్తోంది. ముసలాయనికి కోపంతో వళ్ళు తెలవటం లేదు. మూలనున్న కఱ్ఱ ఎత్తాడు.

వెనకనించి ఎవరో పట్టుకున్నారు. నువ్వు, నువ్వు, ఇక్కడే దాక్కున్నావన్నమాట అంటూ, అల్లుడుమీదకి వురికాడు. చీకటి చిమ్ముతున్న పెరట్లోకి దొర్లాడు. అంతే మరిమాటలేదు. మంచంలో కొన్ని నెలలు గడిపి బోషాణం పక్కన కళ్ళు మూశాడు ముసలాయన.

అప్పటినించీ ఆపాకే తనకి శరణ్యం. ఎన్నో రోజులు తినకపోయినా ఎవరూ అడగలేదు. పసిదానికి పాలులేకపోయినా బాధలేదు. పక్క పాకలో దూడలికి గుప్పెడు పచ్చిక దొరికేది. తనకీ పిల్లకీ ఎన్నో కరువయ్యాయి. అల్లుడు తలుచుకున్నప్పుడు విస్తరి దొరికేది. తండ్రి తీసుకెళ్లేందుకు ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నించాడు తనకే మనసు వప్పలేదు.

తిండికి కూడా హీనపడతావనుకోలేదు. అన్న తండ్రి మాటకి కాంతం కళ్లు చెమర్చాయి.

ఆ మాటలు విన్న అల్లుడు, తిండికి ఏర్పాటు చేశాడు. కానీ పెద్దింట్లో అనుమానం మంటలా కాలుస్తోంది. నిత్యం అవే గొడవలతో తెల్లవారుతుందట. అల్లుడిని అంతా ఆడిపోసుకుంటున్నారుట. నిజంగా మనిషి అంటే అల్లావుండాలి. తన్ని ఎంత గౌరవంగా చూస్తాడు. పిల్లంటే ఎంతజాలి. గుడ్డిలోకం మంచిని చెడుగా చెప్పుకుంటోంది. అన్ని మాటలు ఎల్లాభరిస్తున్నాడో మానవుడు. ఐనా తప్పుగా తనతో ఎప్పుడూ మాట్లాడలేదు.

వెంకటేశ్వర్లు వయస్సుని కండువాలో కప్పుకుని వైరాగ్యం కబుర్లు నోటినిండా నములుతూ పెద్దమనిషిలా ప్రతిమాటకి వుపమానంగా బోడిబుర్రని చూపెట్టి నాకేంకావాలి ఇంక అంటూ చప్పరించి వచ్చేపోయే పిల్లల్ని రహస్యంగా చూస్తూ వుండటంతో పోల్చుకుంది. కానీ మంచివాడులా చలామణి అవుతున్న వెంకటేశ్వర్లుని తను కాదంటేమాత్రం నమ్ముతారా?

అల్లుడు మంచి కూతురు ఎందుకు తెలుసుకోలేదో. డబ్బు వుందన్న గర్వమైవుండాలి. అన్నివున్నా వాళ్ళకీ సుఖపడేరాతలేదు. ఎంతసేపయిందో తను అల్లాకూర్చుని. మెడ స్వాధీనం తప్పింది కాళ్ళు తిమ్మిర్లెక్కాయి పిల్లకేసి చూసింది. ఎల్లా పడివున్నది అల్లాగేవుంది.

పొద్దుతిరిగి వుండవచ్చు. వర్షం హోరు తగ్గినా వాన తగ్గలేదు. తీగెల్లే వానధార పడుతోంది. అరటి చెట్లబోదెలో మురికి అంతా కొట్టుకుపోయి, తేటనీటితో తేలిగ్గా ప్రవహిస్తోంది. కాలంతో కలసి పాపంకూడా పల్చపడుతుందేమో.

ఏమండోయి అన్న సూరి అరుపుతోటి మళ్ళీ యధా స్థానానికి రాక తప్పలేదు కాంతానికి.

ఇందాక ఒసారి పిలిచారంటగా! మీ అమ్మాయిగోరు అగ్గిఅయిపోతున్నారు. అల్లా ముడుసుక్కూకోపోతే ఎల్లి ఓముద్ద తినరాదటండీ! అని సలహా యిచ్చింది సూరి.

ఎక్కడో కఱ్ఱలు పెళపెళ్ళాడుతున్నాయి. పాకపైకి చూసిన సూరి అమ్మబాబో అంటూ నీళ్లల్లోంచి అవతలికి పరుగెట్టింది. కాంతమ్మకి భయపడాలని వున్న తన శరీరం స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకునేసరికి తనేమైపోతున్నానో అన్నట్టు తోచింది. ఏమయినా పిల్లని బతికించుకోవాలి అనిపించింది. పొడిగుడ్డ తీసి కప్పింది. పిల్లని గుండెదగ్గరగా తీసుకుంది.

పాతపెంకు విరిగి కిందకి పడటం చూస్తూనేవున్న నోట మాటరాలేదు.

పిల్లకంఠం కీచుమని అరిచి వూరుకుంది. బోషాణం కిందికి దిగినట్లుతోస్తోంది. నీళ్లు వంటికి తగులుతున్నాయి. పిల్లని ఇంకా గట్టిగా పట్టుకుని ఊపిరిసలపక ఆయాసపడుతోంది కాంతమ్మ.

ఏవోకంఠాలు వినపడుతున్నయి. నెమ్మదిగా పైకి లేపండి పాకని అంటున్నారు.

కదిపినపాక నేలమీదకి వరిగింది. పెనుగులాడుతోది కఱ్ఱా కంపాతోటి,

కాంతమ్మకి తెలివివచ్చి కన్ను తెరచింది. అంతా చీకటిగా వుంది. దూరంగా ఎవరో కునుకుతున్నారు. వళ్లు అంతా ఏమిటో కట్లుకట్టారు. మళ్ళీ మగత వస్తోంది వెలిగించిన వెల్తురిని యెవరోపైకి తోస్తున్నారు. తూర్పు ఆకాశం ప్రశాంతంగా తెల్లబట్టలు ధరిస్తోంది. రంగులు తెలవని పక్షులు గుంపులుగా పిల్చుకుంటూ వెడుతున్నాయి. స్పృహ వచ్చిన కాంతమ్మకి అవయవాల స్పర్శ స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. చెవులకి చాలా చిన్నశబ్దంకూడా వినపడుతోంది. నెమ్మదిగా మాటలు వినపడుతున్నాయి.

నీకెందుకు ఈపీడ తండ్రిని వచ్చి తీసుకెళ్లమని కబురు పెట్టించు - ఆ కంఠం వెంకటేశ్వర్లదే. సందేహంలేదు.

నేచెపితే వినరుగదా ఖర్మ. పోనీ మీరు చెప్ప చూడండి. ఆ చెప్పేది అమ్మాయే ననిపించిది కాంతానికి,

ఇంత చక్కదనం నీకుండగా దానికోసం ఇదవడమేమిటటి మీ ఆయన నాకు నచ్చలేదు.

ఇది అంతా నాఖర్మ. ఏమి చెప్పనులెండి అని అమ్మాయి ఏడుపు వినిపిస్తోంది. లాలింపుగా సకిలిస్తున్నది వెంకటేశ్వర్లేనేమొ. కాంతమ్మ గోపన్నను పిలిచింది మెల్లగా మళ్ళీ లోపలినించి మరో కంఠము గట్టిగా వినపడుతోంది. అసలు మీకున్న వయసెంతో మీరుచేసే పని ఏమిటో అంటూ గద్దిస్తున్న కంఠం అల్లుడిదే. హమ్మయ్య అనుకుంది కాంతమ్మ.

మంచివాడు అనుకుని కష్టం సుఖం చెప్పకున్నాను అని సన్నగా ఏడుస్తోంది అమ్మాయి.

నాకు ఆవిడకు లేనివి కట్టి ఇద్దరూ ఆనందిస్తున్నారు అంతేగా!

ఆవిడ చిన్నప్పటినించీ అంతేట, అందుకే ముసలాడికిచ్చి కట్టబెట్టారు. ఆమాట నిజమే చెప్పేడు ఆ వెంకటేశ్వర్లు ఇన ఏడుపులోనే చెపుతోంది అమ్మయి.

చూశాగా నిజాయితీపరుణ్ణి. చెప్పంది నమ్మాల్సిందే నేను సమయానికి రాకపోతే అంటున్నాడు. వూరుకొండి అల్లాంటి మాటలు అనకండీ అంటూ అమ్మాయి కంఠంలో హీనస్వరం పడింది.

చిన్నవయస్సులో వున్నా ఎప్పుడైనా వెకిలిగా ప్రవర్తించింది? ఒక్కనాడయినా ఇదిలేదు కావాలని అడిగిందా? ఆమె తండ్రి రమ్మని బతిమాలినా ఆ పాకనిపట్టుకు వేళ్లాడిందే కాని వెళ్ళిందా?.

నీకు ఎప్పుడైనా ఆవిడని చూసి జాలివేసిందేమో గుర్తుకు తెచ్చుకో ఇన్నేళ్ళనుంచి నీపక్కనే కాపరం చేసే ఆవిడగుణం. ఎవడో. ముక్కూ మొహం తెలియనివాడువచ్చి వాగినది పట్టుకొని ఆనందిస్తున్నావా? నిన్ను గురించి నేను అలాచెపితే నీకెలా వుటుంది. అని అల్లుడు అడగటం, మనస్సులో ఎంతో తృప్తిగా వుంది కాంతానికి.

అవున్లెండి, కట్టుకున్నదనే గౌరవమైనా లేకుండా ఇష్టం వచ్చినట్లు అంటున్నారు. అనండి మీకు ఏమీ లేకపోతే ఆవిడకోసం అంత ఇదవుతున్నారేం? ఆ మూడుపూటలు తిండైనా సరిగ్గా తిన్నారోలేదో ఆవిడ కాపలాయే సరిపోతుంది. అని అమ్మాయి గట్టిగానే అంటోంది. ఒకవేళ ఆవిడ బతికినా పిల్లకనపడక గోలపెట్టి ప్రాణం విడుస్తుంది.

ఇంకా కొద్దిగా ప్రాణంవుంటే అది నువ్వు అనే మాటలలో పూర్తవుతుంది.

అందుకే వళ్లుమండుతోంది. అవిడంటే మీకు ఎందుకు అంత జాలి అంటాను? అసలు నాకొంపలో ఆవిడ వుంటే నాకు మనస్థిమితం వుండదు తెలిసిందా! రేపే వెళ్ళకొడతాచూస్తూవుండండి. అని గట్టిగా అరచి విరుచుకుపడిపోయింది.

కాంతానికి దుఃఖం వచ్చినా కళ్లు నీళ్లతో నిండలేదు. పిల్ల ఏమయింది ! అబ్బా మంట కడుపులో, ఏదో భగ్గుమన్నట్టు బాధగా వుంది. ఇక్కడినుండి ఎందుకు తను వెళ్లిపోవాలి ఎక్కడికైనాసరే. తన మంచి ఒక్కమనిషి తెలుసుకున్నాడు. అదే తన జీవితానికి తృప్తి. లేచేందుకు ప్రయత్నించింది, కాళ్లపైన ఏదో బరువుగా వుంది.

ఓ గోపన్నా నన్ను తీసుకెళ్లి ఏ పాడుపడ్డ కొంపలోనైనా పడెయ్యి ఇక్కడెందుకు వుంచారయ్యా అంటూ కాంతమ్మ ఏడుస్తోంది.

మత్తుకి మందువేశారు, వూరిచివర సత్రంలోకి చేర్చారు కాంతమ్మని. సూరితల్లి దగ్గర వుంటోంది. రోజులో చాలా భాగం మత్తులోనే గడుపుతోంది కాంతమ్మ.

ఆరోజు చాలా వుత్సాహంగా వచ్చింది కూతురు. కాంతం కాంతం ఈ వింత విన్నావా, నీ పాకలోవున్న బోషాణంలో బోలెడు బంగారం నగలు దొరికాయి. అందుకే నేమొ నాన్న ఎప్పుడూ ఆ చోటు వదిలేవాడుకాదు. అని చెప్పుకుపోతోంది. మధ్యలో కాంతం వినటంలేదేమోనని అనుమానంవచ్చి వూపిచూసింది.

కదలటంలేదు. పలకటంలేదు. కాంతం కాంతం అంటూ మారుమోగేలా కేకలు పెడుతోంది.

సూరి తల్లిని తిట్టింది దగ్గరవుండి చూడలేదా, అని.

ఏమోతల్లీ నాకేటి తెలుస్తుందండీ. అయ్యాల మీతో మాట్టాడాడే ఆముసలాయన వచ్చిఏదో అన్నాడండీ. గట్టిగా అరిచారండీ అమ్మగోరు. ఆమందుసీసా తెరచి కొద్దిగా వంచుతూ అంతా అయ్యేదాకా వంచేశారండి. అమ్మగోరు ఎంటనే నిద్రపోయారండి. మళ్ళీ లేవలేదండి - అని ముసిల్ది వూరుకుంది.

అయ్యో ఎంతపని జరిగిందే తొందరగా వెళ్ళి ఆ డాక్టరు గార్ని, అయ్యగార్ని పిల్చుకురా అంటూ గాబరాపెట్టింది.

డాక్టరుచూసి పెదిమవిరిచాడు. చాలా నీరసంగా వుంది పల్సు. తెలివిరాక పోవచ్చు అని నీళ్ళునమిలాడు. కూతురు నిజంగా దుఃఖిస్తోంది.

భర్తకేసిచూసి ఇంకా గట్టిగా ఏడుస్తోంది. ఏమిటా మార్పు అన్నట్టు చూశాడు.

మీరు నవ్వండి. హేళనచెయ్యండి. కానీ నాకు మా కాంతమ్మ కావాలి. ఆవిడలేకపోతే నాకు జీవితము మీద విసుగు పుడుతోంది. అసలు ఇక్కడికి మీరెందుకు పంపారు ఆవిడని? అంటూ భుజాలపట్టుకు వూపుతోంది.

అర్థంకానట్టు ఆమెనుచూస్తూ నిల్చున్నాడు. నిజంగానే నండీ, ఆవిడని బతికించమని డాక్టరుతో చెప్పండీ. ఇంకెప్పుడూ ఆవిడని యేమీ అనను. మీరు చెప్పినటట్టు పెట్టుకుంటాను. నేను వంటరిగా వుండలేకపోతున్నా ఆ కొంపలోనని తన ఆవేదన చెప్పుకుని ఏడుస్తోంది.

ఇదేం చిత్రం ! నీకు వుపకారం చేశానని నేను గర్వపడుతూంటే మళ్ళా ఈ పిచ్చిఏమిటి? అని వెంకటేశ్వర్లు గర్వంగా అంటూంటే, నువ్వు ఎందుకు యిల్లా చేశావు? నిన్నెవరు చెయ్యమన్నారు ఈపని? అంటూ గట్టిగా అరచింది కూతురు. ఏ ఆశపెట్టుకుని ఈపని చేసినట్లు? ఈ పిల్ల అల్లా అరుస్తుందేమిటి? అర్థంగాక వికటంగా నవ్వుతున్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

ఆ మొహంలో ఏదో వికృతరూపం కనపడి కెవ్వుమని కేకపెట్టి మూర్ఛపోయింది కూతురు.

నీళ్ళుజల్లి మొహం వత్తుతోంది సూరితల్లి. భర్తచెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుంది - చూడండి నన్ను ముందు ఇంటికితీసుకుపొండి. అతన్ని మన ఇంటికి ఎప్పుడూ రానివ్వకండే, అంటూ పసిపిల్లలా కండువాలో మొహం దాచుకు ఏడుస్తోంది.

వెంకటేశ్వర్లు వేదాంతి మొహం ఎరువుతెచ్చుకుని కాంతంకేసి చూస్తూ - "అంతా జరిగిపోయింది. కార్యక్రమం అలోచించండి," అంటూ తత్వాలు తవ్వుకుంటున్నాడు స్థిమితంగా కూర్చుని.

కాంతం మగతతో వకసారి కన్ను తెరచింది. పశ్చాత్తాపం తొంగిచూస్తున్న కూతురుమొహం ఆ పక్కనే జ్ఞానేంద్రియాల్లా మెరిసిపోయే అల్లుడికళ్ళూ ఆ చూపులో కలిసి పోయింది. మగతజీవి మాలిన్యం కడిగినట్లు రెండుమేఘాలుచేరి సన్నజల్లులు జల్లాయి. ✧